

Sygn. akt VIII U 681/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: SSO Magdalena Graul

Protokolant: st. sekr. sądowy Dorota Laszczuk

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 r. w Gdańsku

sprawy J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 21 marca 2012 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję i zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w G. do wyliczenia wysokości świadczenia ubezpieczonego J. R.

z dwudziestu najkorzystniejszych lat podlegania ubezpieczeniu społecznemu, tj. lat 1966 –

1985, przy uwzględnieniu wysokości wynagrodzenia zasadniczego uzyskanego przez

ubezpieczonego w Zakładach (...) w M. za rok 1971 w

kwocie 25916 zł (dwadzieścia pięć tysięcy dziewięćset szesnaście) powiększonej o 10 %

premii regulaminowej, za rok 1972 w kwocie 25784 zł.(dwadzieścia pięć tysięcy siedemset

osiemdziesiąt cztery) powiększonej o 10 % premii regulaminowej i za rok 1973 w kwocie

29609 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy sześćset dziewięć) powiększonej o 10 % premii

regulaminowej

2. w pozostałym zakresie odwołanie oddala

3. ustala, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. nie ponosi

odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji

/na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VIII U 681/12 **UZASADNIENIE**

Decyzją z dnia 21 marca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przeliczył J. R. emeryturę od dnia 17 listopada 2011 roku, tj. od dnia jej przyznania ustalając ostatecznie jej wysokość. Organ emerytalny do ustalenia wysokości emerytury przyjął dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z poprzedniej decyzji tj. 90,29% oraz kwotę bazową 2 822,66 złotych. W decyzji wskazał, iż ubezpieczony wykazał okres 43 lat i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

vide: decyzja k. 54 akt rent.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony J. R. zaskarżając decyzję w części w zakresie odmowy uznania stażu pracy w latach 1971 – 1973 a przez to obniżenie wysokości wymiaru emerytury. Wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i w konsekwencji podwyższenie wymiaru emerytury w skutek uznania do stażu pracy lat 1970 – 1972.

vide: odwołanie k 2

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Pozwany podniósł, iż ubezpieczony od dnia 17 listopada 2011r. , tj. od dnia ukończenia 65 lat jest uprawniony do emerytury. Do ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 90,29% z 20 lat, tj. 1966-1970, 1974 – 1985, 2005, 2006 i 2011 oraz kwotę bazową 2822,60 zł. Przyjęto, iż ubezpieczony wykazał 43 lata i 22 dni.

Pozwany podniósł , iż do stażu pracy J. R. doliczono okres pracy w Zakładach (...) od dnia 5 września 1970r. do dnia 13 marca 1986r. w całości, z tym, że za część roku 1970 i za lata 1971 – 1973 przyjęto wynagrodzenie minimalne, bowiem brak jest dokumentów potwierdzających zarobki za te lata.

vide: odpowiedź na odwołanie k. 4-5 akt sądowych

Na rozprawie w dniu 20 czerwca 2012 roku ubezpieczony sprecyzował, że nie kwestionuje faktu, iż do okresów zatrudnienia zaliczono mu lata od 1970 roku do 1972 roku w Zakładach (...) w M. lecz wnosi o uwzględnienie wysokości zarobków w tym przedsiębiorstwie z lat 1971 – 1973 obejmujących wynagrodzenie obliczone w oparciu o stawkę godzinową i stałą premię regulaminową wynoszącą 10 %.

vide: protokół k. 16

Po dołączeniu do akt sprawy akt osobowych ubezpieczonego z Zakładów (...), pozwany w oparciu o ustalone stawki godzinowe sporządził hipotetyczne wyliczenie zarobków ubezpieczonego za sporny okres, przyjmując za rok 1970 kwotę zarobków w wysokości 27710zł, za 1971 – 25916zł, 1972 – 25784zł i za 1973 – 29609zł. Obliczony w oparciu o powyższe wyliczenia wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat, tj. 1966 – 1985 wyniósł 94,20%, czyli był wyższy niż w zaskarżonej decyzji.

vide: pismo k. 35

Na rozprawie w dniu 28 września 2012 roku ubezpieczony zakwestionował wyliczenie jego zarobków za rok 1970. Podniósł , iż ZUS zaniżył mu zarobki za ten rok w (...), bowiem uprzednio przyjmował je w wysokości 29520zł a obecnie ustalił na 27 710zł. Ubezpieczony wniósł o przyjęcie za rok 1970 kwoty 13 989zł za okres pracy w (...) wykazaną w legitymacji ubezpieczeniowej, za okres pracy w (...) Zakładach (...) kwotę 10 169zł - także wykazaną w legitymacji a za okres pracy w (...) kwotę 9 170zł powiększoną o 10% premii regulaminowej.

Pełnomocnik ubezpieczonego stwierdził, iż wyliczona podstawa wymiaru świadczenia za lata pozostałe, tj. 1971- 1973, jest niesporna i akceptowana przez ubezpieczonego, niesporny jest także sposób przeliczenia świadczenia dokonany przez ZUS z lat 1966 – 1985.

vide: protokół k. 42

Pozwany odnosząc się do żądań ubezpieczonego podniósł, iż w wyliczeniu hipotetycznym wynagrodzenia ubezpieczonego za rok 1970 osiągniętego w (...) oparł się jedynie na obliczeniach wynikających ze stawek godzinowych, co spowodowało, iż za ten okres, tj. 05.09.1970 – 31.12.1970r. wynagrodzenie ubezpieczonego obliczono na kwotę 8360zł. zamiast przyjętej kwoty wynikającej z wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej w wysokości 10 169zł. Wysokość rocznego wynagrodzenia za rok 1970 w pierwszym ujęciu wynosi 27 710 zł. (17 280 zł wynikająca z druku Rp7 z dnia 23.02.2010r. za okres zatrudnienia w (...), tj. 01.01.1970r. – 10.06.1970r. + 2 073,13 zł wynagrodzenie minimalne za okres zatrudnienia w (...) Zakładach (...), tj. 16.06.1970r. – 29.08.1970r. + 8360 zł. za okres zatrudnienia w (...), tj. 05.09.1970r. – 31.12.1970r.) a w drugim ujęciu, przy przyjęciu wynagrodzenia z (...) w wysokości 10 169zł wykazanej w legitymacji ubezpieczeniowej roczne wynagrodzenie za rok 1970 wynosi 29 520 zł – jest zatem korzystniejsze.

Pozwany wykazał, iż wpis w legitymacji ubezpieczeniowej dotyczący kwoty 10 169 zł. na pewno dotyczy (...), bowiem z opisu kwoty wynika, iż obejmuje ona okres 4 miesięcy a tyle pracował ubezpieczony w (...), nie może zaś dotyczyć (...) Zakładów (...), bowiem tam ubezpieczony pracował jedynie 2,5 miesiąca. Podniósł także, iż za okres pracy w (...) przyjął zamiast wykazanej w legitymacji ubezpieczeniowej kwoty 13 989 zł. kwotę korzystniejszą – 17 280 zł. wynikającą z druku (...).

Pozwany stwierdził, iż brak jest podstaw do uznania roszczenia w zakresie premii, bowiem w angażach nie wskazano w jakiej wysokości przysługiwała ani jaka był podstawa do jej wyliczenia. Podniósł, iż obecność premii na kartotekach zarobkowych będących w posiadaniu ZUS z lat 1974-1986 także nie stanowi podstawy do uznania, że w latach wcześniejszych premia ta była i w takiej samej wysokości.

vide: pismo ZUS k. 47 – 48

Ubezpieczony pismem z dnia 20 stycznia 2013r. wskazał sposób liczenia kwot, których domaga się do przyjęcia za podstawę wymiaru zarobków za rok 1970.

vide: pismo ubezpieczonego k. 86

W dniu 24 kwietnia 2013 roku, na piśmie i na rozprawie, ubezpieczony po raz kolejny sprecyzował swoje żądania wskazując, iż wnosi o wyliczenie wynagrodzenia za pracę w (...) w M. za lata 1971 – 1973 na bazie wpisów do książeczki ubezpieczeniowej z roku 1970 z uwzględnieniem zeznań świadków, że w tych latach była premia regulaminowa i premia ruchome oraz 13 pensja, a także premia na dzień włókniarza. Ponadto wniósł o wyliczenie wynagrodzenia za pracę w (...) E. jako średniej między wynagrodzeniami z (...) M. a (...) M. i wyliczenia w taki sposób obliczonej emerytury od dnia jej przyznania z uwzględnieniem wszystkich waloryzacji.

vide: pismo k. 116 i protokół k. 118

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

J. R., urodzony (...), od dnia 17 listopada 2011 roku ma przyznane prawo do emerytury.

/okoliczności bezsporne/

W okresie od 2 listopada 1965 roku do dnia 10 czerwca 1970 roku J. R. zatrudniony był w (...) Zakładach (...). W okresie od 1 stycznia 1970 roku do dnia 10 czerwca 1970 roku otrzymał wynagrodzenie w kwocie 17 280 złotych.

/dowody: świadectwo pracy k. 15 akt ubezpieczeniowych; RP – 7 k. 130 akt ubezpieczeniowych/

W okresie od 16 czerwca 1970 roku do dnia 29 sierpnia 1970 roku J. R. zatrudniony był w (...) Zakładach (...) w E.. Brak jest za powyższy okres dokumentów poświadczających wysokość wynagrodzenia ubezpieczonego, zatem na powyższy okres przyjęto wynagrodzenie minimalne w wysokości 2 073,13 zł

/dowody: świadectwo pracy k. 17 akt ubezpieczeniowych/

W okresie od 5 września 1970 roku do dnia 1 grudnia 1987 roku J. R. zatrudniony był w Zakładach (...) w M.. W okresie od 5 września 1970 roku do dnia 31 grudnia 1970 roku ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie w kwocie 10 169 złotych, które zostało wykazane w legitymacji ubezpieczeniowej - zatem obejmowało wszystkie składniki wynagrodzenia otrzymane za ten okres, łącznie z premią regulaminową. Za 1971 rok J. R. otrzymał wynagrodzenie w kwocie co najmniej 25 916 złotych, za rok 1972 w kwocie co najmniej 25 784 złotych zaś za rok 1973 w kwocie co najmniej 29 609 złotych. Powyższe kwoty zostały obliczone w oparciu o stawki godzinowe ujawnione w aktach osobowych. Do powyższych wynagrodzeń winna być doliczona stała premia regulaminowa w wysokości 10% wypłacanego wynagrodzenia, która przysługiwała ubezpieczonemu za powyższe lata niezależnie od wykonanych zadań i innych okoliczności dotyczących produkcji. Ubezpieczony mógłby być pozbawiony stałej premii regulaminowej jedynie w sytuacji przewinienia dyscyplinarnego.

/dowody: zaświadczenie k. 21 akt ubezpieczeniowych; dokumentacja osobowa koperta k. 26; zeznania świadka J. S. k. 82 – 85; zeznania świadka W. S. k. 118v – 119, pisma pozwanego k.35, 46 - 47 /

Decyzją z dnia 21 marca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przeliczył J. R. emeryturę od dnia 17 listopada 2011 roku, tj. od dnia jej przyznania ustalając ostatecznie jej wysokość. Organ emerytalny do ustalenia wysokości emerytury przyjęło wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 90,29% z 20 lat oraz kwotę bazową 2 822,66 złotych. Przy wyliczeniu wypłacanego ubezpieczonemu świadczenia przyjęto następujące kwoty wynagrodzeń za rok 1970: 17 280 złotych z tytułu zatrudnienia w (...), 2070,13 złotych, która to kwota stanowi wynagrodzenie minimalne za okres zatrudnienia w (...) Zakładach (...) oraz kwotę 10 169 złotych tytułem wynagrodzenia w (...). Wskaźnik roku wyniósł 110,07%.

/ decyzja : k. 54 akt ZUS /

Wykonując zobowiązanie Sądu organ emerytalny sporządził decyzję hipotetyczną, w której uwzględnił w/w zarobki. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 94,20%.

Wskaźnik ten jest wyższy od dotychczas przyjętego, jednakże przyjęcie wynagrodzenia (...) za rok 1970 w oparciu o wpis w legitymacji ubezpieczeniowej a nie w oparciu o stawki godzinowe spowoduje, iż wskaźnik ten będzie jeszcze wyższy .

/dowody: pismo ZUS k. 35 i 46 – 47 /

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach ubezpieczeniowych ZUS i aktach osobowych ubezpieczonego z (...) w M., bowiem żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich rzetelności i autentyczności. Sąd ponadto oparł się na zeznaniach świadków J. S. i W. S., którym Sąd dał wiarę w całości, albowiem zeznania przez nich złożone są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają jak również znalazły potwierdzenie w zebranych przez Sąd materiale dowodowym o charakterze rzeczowym, któremu Sąd dał wiarę w całości.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie ubezpieczonego J. R. jest częściowo zasadne i jako takie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust.

2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty, - a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

W myśl art. 15 w/w ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę. Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Na okoliczność wysokości zarobków osiąganych przez ubezpieczonego w spornych latach Sąd dopuścił dowód z akt osobowych ubezpieczonego jak również dowód z zeznań świadków.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego w postępowaniu sądowym nie obowiązuje ograniczenie co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określone w § 20 cyt. Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r., sygn. akt II UKN 186/97 zam. OSN – 1998/11/342).

Ustalenie wysokości wynagrodzenia za sporny okres zatrudnienia w Zakładach (...) w M. za rok 1970 nie nastęrczało trudności, albowiem zostało wykazane w legitymacji ubezpieczeniowej. Porównanie wpisów w legitymacji ubezpieczonego za rok 1970, które Sąd przyjął za ZUS jako dotyczące zarobku za 1970r. w (...), z wpisem w legitymacji ubezpieczeniowej świadka J. S. dotyczącym zarobków za rok 1970 w (...) unaocznia, iż wpisy te dokonane były tym samym pismem przez tę samą osobę. (por. k. 81 akt sądowych i k. 85 akt ZUS). Nie ma zatem wątpliwości, iż oba wpisy dotyczą tego zakładu. Nie ma także wątpliwości, iż wpisy te obejmują wszystkie składniki wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego i świadka, łącznie z premią regulaminową, bowiem wpis w legitymacji ubezpieczeniowej określa całość wypłaconych kwot. Powyższe potwierdził także świadek J. S. (k. 84 akt sądowych), zatem wynagrodzenia za rok 1970 Sąd nie powiększył o przysługującą ubezpieczonemu stałą premię regulaminową.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż przyjęta przez ZUS w oparciu o wpis w legitymacji ubezpieczeniowej wysokość wynagrodzenia ubezpieczonego w (...) za 1970 rok w kwocie 10 169 złotych jest dla ubezpieczonego najbardziej korzystna i dlatego w tej części nie zmienił decyzji i wyliczeń ZUS.

Odnośnie roszczenia ubezpieczonego dotyczącego wynagrodzenia za rok 1970 z tytułu zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w E. wskazać należy, iż ubezpieczony nie przedstawił żadnych dowodów na podstawie, których możliwe byłoby ustalenie wysokości wynagrodzenia jakie w tym czasie otrzymywał. Nie sposób również uwzględnić żądania ubezpieczonego jakoby wynagrodzenie to miało być średnią z wynagrodzeń, które otrzymywał w Zakładach (...) w M. oraz w (...) Zakładach (...) w M., albowiem obowiązujące przepisy nie przewidują takiej możliwości. Wyliczenie wysokości świadczenia emerytalnego przysługującego ubezpieczonemu może nastąpić jedynie przy

uwzględnieniu rzeczywiście wypłaconego ubezpieczonemu wynagrodzenia, od którego to wynagrodzenia została odprowadzona składka na ubezpieczenie. Nie jest możliwe wyliczenie wysokości tego świadczenia na podstawie prawdopodobnego i zarazem hipotetycznego wynagrodzenia, które ubezpieczony mógł otrzymać. Dlatego też, w ocenie Sądu, pozwany prawidłowo przyjął za ten okres wynagrodzenie w kwocie minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w tym czasie. Powyższe jest możliwe w oparciu o treść art. 15 ust. 2a cyt. wyżej ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Przechodząc do okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Zakładach (...) w M. i wynagrodzenia za rok 1970, podnieść należy, iż z załączonej do akt ubezpieczeniowych dokumentacji, w szczególności dokumentu Rp – 7, jednoznacznie wynika w jakiej wysokości ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie za rok 1970 i inne lata, i od jakich wynagrodzeń została odprowadzona składka na ubezpieczenie społeczne. Tym samym wysokość wynagrodzenia ubezpieczonego za ten okres w tymże zakładzie, przyjęta przez pozwanego do wyliczenia wysokości przysługującego mu świadczenia emerytalnego, jest prawidłowa.

Jeśli chodzi o wynagrodzenia ubezpieczonego w (...) za lata 1971 – 1973, to Sąd przyjął, iż niespornie wynagrodzenia te odpowiadają kwotom wyliczonym przez ZUS w oparciu o angaże i stawki godzinowe zawarte w aktach osobowych ubezpieczonego. Ponieważ obliczone w ten sposób wynagrodzenia są pewne i korzystniejsze niż przyjęte uprzednio kwoty najniższego wynagrodzenia, to oczywistym jest, iż winny być przyjęte do wyliczenia wysokości świadczenia ubezpieczonego.

Kwestią sporną pozostawało, czy istnieją podstawy, by do tak wyliczonego wynagrodzenia za lata 1971 – 1973 doliczyć 10% premii regulaminowej przysługującej ubezpieczonemu. To, że premia ta w spornym okresie przysługiwała stale wynika niezbieżnie z angaży, które potwierdzają przysługiwanie przez cały ten okres premii regulaminowej, wynika także z zeznań powoływanych wyżej świadków, z których wynika, iż przysługiwała ona, odmiennie od premii uznaniowej, niezależnie od okoliczności związanych z produkcją czy wykonaniem zadań. Jedyną przeszkodą do jej otrzymania mogło być tylko przewinienie dyscyplinarne, którego ubezpieczony się nie dopuścił, bowiem nie wynika to z akt osobowych ani zeznań świadków, którzy wskazywali na pozytywną rolę ubezpieczonego i dobrą ocenę jego pracy i zachowań. Z zeznań tych wynika także, iż premia regulaminowa wynosiła – tak jak domaga się tego ubezpieczony – 10 % wynagrodzenia, zatem Sąd uznał, iż takie zwiększenie wynagrodzenia za sporne lata się ubezpieczonemu należy. Zważyć należy, iż ubezpieczony w związku z brakiem dokumentacji płacowej i tak ma wyliczone wynagrodzenie za ten okres w okrojonej wysokości, bowiem obejmuje jedynie stawki zasadnicze, zatem jeżeli zachodzi możliwość usprawiedliwionego, w oparciu o materiał dowodowy, zwiększenia tego wynagrodzenia – i tak w sposób nie w pełni rekompensujący – to takie działania powinno się podjąć. Podnieść należy, iż powyższe jest w pełni uzasadnione nie tylko w oparciu o wyjaśnienia ubezpieczonego, zeznania świadków i akta osobowe, ale także w oparciu o zachowane kartoteki ubezpieczonego za lata 1974 i nast. (k. 26 akt sądowych), zwłaszcza za rok 1974. Analiza kartoteki za rok 1974 pozwala ustalić, iż ubezpieczonemu doliczano za cały ten rok premię dokładnie w wysokości 10%. Powyższe uzasadnia i potwierdza uprawnienia w tym zakresie ubezpieczonego. Stanowisko Sądu nie jest odosobnione w tym zakresie, podobne zajął Sąd Apelacyjny w sprawie III AUa 359/12.

Odnosząc się do pozostałych żądań ubezpieczonego zgłoszonych w dniu 24 kwietnia 2013 roku Sąd doszedł do przekonania, iż nie zasługują one na uwzględnienie. Ubezpieczony w żaden sposób nie wykazał, że premie uznaniowe czy też 13 pensje otrzymał, a jeżeli w ogóle je otrzymał to w jakim roku i w jakiej wysokości. Oprócz zgłoszenia powyższych żądań ubezpieczony nie podjął żadnych czynności mających na celu udowodnienie faktu, że roszczenia te zasługują na uwzględnienie. Dlatego też Sąd nie uwzględnił tych żądań jako nie udowodnionych w żadnej części.

Reasumując, Sąd, wobec uznania odwołania wniesionego przez ubezpieczonego za częściowo zasadne, na mocy cytowanych wyżej przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

W pozostałej części, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalił.

W punkcie 3 wyroku Sąd Okręgowy uznał, iż pozwany organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji z uwagi na to, że dopiero przeprowadzenie postępowania dowodowego pozwoliło na ustalenie wysokości osiągniętych przez ubezpieczonego dochodów w spornych okresach.

Sędzia SO Magdalena Graul